

мають місце як у сфері виробництва, також і у сфері споживання товарів, вимагають використання різних підходів до оцінювання фінансового менеджменту.

У зв'язку з цим, потребують чіткої класифікації результати зіставлення нового стану явища задоволення потреби споживачем, та цілей з управління якістю продукції і наданих послуг. Ці співставлення в економічній науці називають ефектом. Для того, щоб оцінювати доцільність організації самої системи фінансового менеджменту на промисловому підприємстві, ми будемо враховувати наступні види ефектів:

- економічний, як відношення результатів фінансової діяльності до затрат на створення, впровадження та реалізацію товарів і послуг;
- фінансово-економічний ефект, який є можливим через покращення структури активів, пасивів, приросту власного капіталу у частині пасивів підприємства;
- науково-інноваційний ефект буде можливим, коли виробник примножить кількість та якість інформації в результаті створення та освоєння нової техніки, а відтак і покращаться споживчі та технічні параметри продукції;
- соціальний ефект виробником досягається через зростання добробуту працівників підприємства, підвищення їх кваліфікації, умов праці, збільшення відрахувань на соціальне страхування, що згенерує видатки працівникам на відпочинок, санаторне лікування, освіти, пенсійне забезпечення;
- екологічний ефект може бути отриманий в результаті зменшення шкідливих викидів у довкілля, впровадження безвідходних технологій, вторинної переробки сировини, впровадження альтернативних видів енергії сонця, вітру, води та землі.

Найбільшим результатом фінансової діяльності підприємства буде момент поєднання цих ефектів через механізм синергії у єдиний ринковий ефект, який дасть віддачу на підвищення конкурентоспроможності підприємства, оптимізацію організаційної структури та удосконалення корпоративної культури. Цей ринковий ефект вимірюється як у вартісній так і у якісній формах, тому варто постійно здійснювати моніторинг у засобах масової інформації, соціальних мережах відгуків та реклаमाцій споживачів і розробити гнучкі механізми реагування на цю інформацію, щоб не запізнитися із власними оцінками ринкової ситуації та підтримувати щоденно синергію ринкового ефекту.

УДК 336

Денис Осадчук – ст. гр. ПФм-51

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА: ПОНЯТТЯ ТА ФАКТОРИ ВПЛИВУ

Denys Osadchuk, student

Ternopil Ivan Puluj National Technical University, Ukraine

FINANCIAL STABILITY OF THE ENTERPRISE: THE CONCEPT AND FACTORS OF INFLUENCE

У загальному розумінні «стійкість» визначається як властивість системи (підприємства) реагувати на зміни (вплив) зовнішнього середовища, щоб не лише генерувати чинники, які зумовлюють її врівноважений стан, а й забезпечувати подальший розвиток.

Виділяють три різновиди стійкості економічної системи: статичну, динамічну і результативну, тобто таку, що генерує її кількісні та якісні зміни. Переважно стійкість виступає умовою життєдіяльності і основою стабільності стану підприємства в ринковій економіці.

Фінансова стійкість господарюючого суб'єкта виступає невід'ємною складовою його стійкості загалом та перебуває у взаємозв'язку з внутрішньою та загальною стійкістю.

Фінансова стійкість підприємства в сучасній науково-практичній літературі тлумачиться як комплексна, багатофакторна економічна категорія. Фінансова стійкість відображає постійне стабільне перевищення доходів над витратами, вільне маневрування грошовими коштами підприємства, здатність шляхом ефективного їх використання забезпечити безперервний процес виробництва і реалізації продукції, а також затрати на його розширення і оновлення.

Фінансову стійкість підприємства підлягає оцінюванню, що дозволяє виокремити один з її типів: абсолютна, нормальна, передкризовий фінансовий стан та кризовий фінансовий стан.

Фактори впливу на фінансову стійкість підприємства традиційно поділяють на дві групи: фактори зовнішнього впливу та фактори внутрішнього впливу, що обумовлено функціонуванням підприємства як складової економічної системи.

Фактори зовнішнього впливу визначають першочергові умови створення та подальшого функціонування підприємства. В сучасних умовах інформаційного суспільства саме фактори зовнішнього впливу становлять найбільшу загрозу для підтримання фінансової стійкості підприємства на належному рівні, що викликано недостатністю знань та інформації, випадковістю та суперечністю існування зовнішнього середовища.

Фактори внутрішнього впливу визначатимуть стійкість фінансового стану підприємства у процесі здійснення ним фінансово-господарської діяльності і є більш визначеними та прогнозованими, а зменшення чи уникнення негативного впливу яких знаходиться в зоні досяжності суб'єкта управління.

Фактори внутрішнього та зовнішнього впливу необхідно оцінювати комплексно, оскільки вони є взаємозалежні та взаємообумовлені. Будь-яке управлінське рішення обов'язково коригується під впливом динамічного зовнішнього середовища.

Досягнення та підтримання на належному рівні стійкості фінансового стану підприємства є одним з найважливіших завдань фінансового менеджменту, оскільки від стійкості окремих господарюючих суб'єктів залежить фінансова стійкість економіки держави.